

Motion till riksdagen 2024/25:2912

av **Ann-Sofie Lifvenhage och Anna af Sillén (båda M)**

Minska skarvens negativa påverkan på naturområden och möjlighet att driva verksamhet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att vidta åtgärder för att få ned skarvbestånden på en rimlig nivå som inte hotar friluftsliv och möjlighet att driva verksamhet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Längs den sörmländska kusten finns flera exempel på hur illa det kan gå när svenska myndigheter inte förmår hantera en invasiv djurart med förståelse för hur den påverkar sin omgivning – såväl natur som människor.

På kort tid har Skarven gått från att vara hotad till en art som istället hotar andra, och annat. Skarvens närvaro försämrar förutsättningar för fiske och boende i skärgården. Fågeln äter stora mängder fisk, och avföringen gör att öarna där skarven huserar närmast blir att likna vid spököar med döda träd och missgynnsam växtlighet. För kommuner, som de längs Sörmlandskusten, där skärgården är central för bland annat utveckling och turism riskerar detta att förstöra förutsättningarna för framtidssatsningar, och dessutom försämras skärgårdens attraktionskraft kraftigt. Minst lika viktigt i sammanhanget är förståelsen för hur Skarvens framfart i slutändan negativt påverkar

enskilda människors hushållsekonomi när fastigheter i närhet till Skarvens bosättningsområde sjunker i värde.

Hanteringen av Skarven behöver ske på flera politiska nivåer. Ursprunget till problemet med Skarven i Sverige idag är EU:s fågeldirektiv, därmed måste alltså Sverige verka i Europaparlamentet för en förändring av detta. Men det är också svenska myndigheters tolkning som bidragit till den negativa utvecklingen. Att olika myndigheter gör olika tolkningar vittnar om att utrymme finns för en strängare syn på Skarven och därmed effektivare åtgärder för att begränsa den skadegörelse den orsakar. Det utrymmet bör nyttjas i väntan på förändringar på EU-nivå.

Den skyddsjakt på skarv som råder idag gör det möjligt att i begränsad utsträckning förebygga vissa skador som arten bidrar till. Skyddsjakt, som främst innebär att ta hand om problematiska individer av en viss djurart, är dock inte tillräckligt. Det behövs ytterligare åtgärder för att få ner bestånden på en rimlig nivå såsom att öka jakten på Skarven och även i större utsträckning införa äggbehandling. Avvägning gällande Skarvbeståndens storlek bör också göras med hänsyn till hur arten påverkar människor, natur och djur i dess omgivning och utgångspunkten ska vara att Skarven inte ska tillåtas ha samma negativa inverkan som idag.

Ann-Sofie Lifvenhage (M)

Anna af Sillén (M)